

Ponadto skarżące twierdzą, że umieszczenie paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej, na kandydackiej liście substancji wzbudzających szczególnie duże obawy doprowadzi ostatecznie do umieszczenia tej substancji w załączniku XIV do REACH, co z kolei spowoduje powstanie w odniesieniu do skarżących szeregu niekorzystnych skutków prawnych, wynikających bezpośrednio ze sklasyfikowania omawianej substancji w taki właśnie sposób.

Skarżące utrzymują, iż zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż narusza on obowiązujące reguły dotyczące klasyfikowania substancji, na podstawie REACH, jako wzbudzających szczególnie duże obawy, a w szczególności jako substancji trwałych, wykazujących zdolność do biokumulacji i toksycznych, a także jako substancji bardzo trwałych i wykazujących bardzo dużą zdolność do biokumulacji. Zaskarżona decyzja obarczona jest zatem błędem w ocenie oraz narusza prawo, ponieważ pak, wysokotemperaturową smołę węglową, sklasyfikowano w niej jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy ze względu na fakt, że jest to substancja trwała, wykazująca zdolność do biokumulacji i toksyczna, a także bardzo trwała i wykazująca bardzo dużą zdolność do biokumulacji, wyłącznie na podstawie właściwości składników tej substancji, co nie znajduje podstawy prawnej w przepisach REACH.

Ponadto zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, jako że narusza on zasadę równego traktowania, dyskryminując omawianą substancję względem innych porównywalnych substancji, bez żadnego obiektywnego uzasadnienia.

Skarżące podnoszą wreszcie, że zaskarżony akt narusza zasadę proporcjonalności. Jest on bowiem nieproporcjonalny do celów, których realizacji ma służyć, pod względem doboru dostępnych pozwanej środków oraz skali spowodowanych niedogodności.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Rütgers Germany i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-94/10)

(2010/C 113/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Niemcy), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s.

(Vlašské Meziříčí, Republika Czeska), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hiszpania), Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo- Vizcaya, Hiszpania) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci, i P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w części, w jakiej dotyczy on oleju antracenowego;
- obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”) (ED/68/2009) klasyfikującej olej antracenowy, numer CAS 90640-80-5 (zwany dalej „olejem antracenowym”) jako substancję spełniającą kryteria określone w art. 57 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (¹) (zwanego dalej „REACH”), zgodnie z art. 59 REACH.

Na podstawie zaskarżonej decyzji, o której skarżące dowiedziały się z komunikatu prasowego ECHA, olej antracenowy został dołączony do wykazu 14 substancji chemicznych kandydackiej listy substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w celu ostatecznego umieszczenia jej w załączniku XIV do REACH. W zaskarżonym akcie wskazano, że olej antracenowy sklasyfikowano jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy ze względu na to, że jest on substancją rakotwórczą, a także trwałą, wykazującą zdolność do biokumulacji i toksyczną oraz bardzo trwałą i wykazującą bardzo dużą zdolność do biokumulacji, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII do REACH.

Skarżące twierdzą, że zaskarżony akt narusza obowiązujące reguły dotyczące klasyfikowania substancji chemicznych jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy na podstawie REACH, przedstawiając w uzasadnieniu swej skargi cztery zarzuty.

Po pierwsze podnoszą one, że decyzja jest niezgodna z prawem, gdyż wydano ją z naruszeniem podstawowych wymogów proceduralnych. W tym względzie skarżące utrzymują, że dokumentacja, na podstawie której wydano zaskarżony akt nie zawierała żadnych informacji na temat substancji alternatywnych, co stanowi naruszenie art. 59 ust. 3 oraz załącznika XV do REACH. Utrzymują także, iż pozwana istotnie zmieniła propozycję sklasyfikowania oleju antracenowego jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, dodając do podstaw klasyfikacji art. 57 lit. a) i b), mimo braku kompetencji w tym względzie, co stanowi naruszenie art. 59 ust. 5 i 7 REACH.

Po drugie skarżące twierdzą, że zaskarżony akt narusza zasadę niedyskryminacji i równego traktowania, gdyż dyskryminuje on olej antracenowy względem innych porównywalnych substancji, bez żadnego obiektywnego uzasadnienia.

Po trzecie skarżące podnoszą, że ECHA popełniła oczywisty błąd w ocenie, klasyfikując olej antracenowy jako substancję trwałą, wykazującą zdolność do biokumulacji toksyczną oraz bardzo trwałą i wykazującą bardzo dużą zdolność do biokumulacji wyłącznie na podstawie właściwości jej składników, co nie znajduje podstawy w przepisach REACH.

Po czwarte skarżące utrzymują, że zaskarżony akt narusza zasadę proporcjonalności. Jest on bowiem nieproporcjonalny do celów, których realizacji ma służyć, pod względem doboru dostępnych pozwanej środków oraz skali spowodowanych niedogodności.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Cindu Chemicals i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-95/10)

(2010/C 113/97)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Niderlandy), Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Republika Czeska), Koppers

Denmark A/S (Nyborg, Dania), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci, i P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w części, w jakiej dotyczy on oleju antracenowego, niskoantracenowego;

— obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”) (ED/68/2009) klasyfikującej olej antracenowy, niskoantracenowy, numer CAS 90640-82-7 (zwany dalej „olejem niskoantracenowym”) jako substancję spełniającą kryteria określone w art. 57 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (¹) (zwanego dalej „REACH”), zgodnie z art. 59 REACH.

Na podstawie zaskarżonej decyzji, o której skarżące dowiedziały się z komunikatu prasowego ECHA, olej niskoantracenowy został dołączony do wykazu 14 substancji chemicznych kandydackiej listy substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w celu ostatecznego umieszczenia jej w załączniku XIV do REACH. W zaskarżonym akcie wskazano, że olej antracenowy, niskoantracenowy, sklasyfikowano jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy ze względu na to, że jest on substancją rakotwórczą, mutagenną i wykazującą bardzo dużą zdolność do biokumulacji, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII do REACH.